

העלון טעון גניזה
עלון מס' 841
שבת שופטים
שנת תשפ"ו

תפארת סניף

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנה בן אורי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת שופטים

פולג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
6.04	6.49	8.01	8.41
6.07	7.06	8.04	8.38
6.07	6.56	8.04	8.38
6.05	7.05	8.02	8.37

הפטרה: "עניה סוערה"

ההלכה השבועית

הלכות סליחות

א. בני עדות המזרח נוהגים לקום באשמורת הבוקר לומר "סליחות", החל מיום ראש חדש אלול עד יום הכיפורים. כי מסורת בידינו שמשנה רבינו עלה אל הר סיני להביא את הלוחות הברית השניות בראש חדש אלול, וירד עם הלוחות ביום הכיפורים, וכל ארבעים יום הללו היו ימי רחמים ורצון לכל עם ישראל, וביום הכיפורים נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה, ואמר למשה רבינו: "סלחתי כדברך". ולכן הוקבע יום הכיפורים לדורות ליום מחילה סליחה וכפרה.

ב. הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות בימים אלה, הוא מחצות לילה ואילך, שאז הוא עת רצון לפני השי"ת, אך בחצי הראשון של הלילה אסור לומר סליחות וי"ג מדות.

ג. זמן חצות הוא שתיים עשרה שעות לאחר חצות היום כשהחמה זורחת בראש כל אדם, דהיינו בסוף שש שעות זמניות מזריחת החמה עד שקיעתה.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

לא תטה משפט לא תכיר פנים (טז' יח')

בחדר בית הדין של רבי שמואל שמעלקא הלוי הורביץ מניקלשבורג, היו תלויים על הקיר מקל ותמיל. וכשנשאל על כך השיב "אולי יחשבו אנשים תקיפים ובעלי זרוע, שיכולים להביא אותי לידי עיוות הדין, הריני מודיע להם שלא יקום ולא יהיה אצלי כדבר הזה. ואם ירצו אנשים בקהילה זו לפטר אותי ממשרת הרבנות, אם לא אפסוק לטובתם בדין, הריני מרמז להם שהניני מוכן בכל עת ובכל שעה לפנות את כיסא הרבנות, ליטול את מקלי ותמילי התלויים כאן וללכת לאשר אלך. ואפילו אם אצטרך חלילה להתדפק על דלתי נדיבים, לא אמנע אפילו שעה אחת מלקים משפט צדק כדין התורה".

התורה מצווה על הדיין שלא יטה את המשפט בגלל סיבה כזו או אחרת ואין זה משנה מי העומד מולו בין אם זה אדם פשוט ובין אם זה האדם נכבד ביותר. ובאמת גדולי ישראל שבכל הדורות עמדו תמיד בלי פחד ולא הסכימו לזוז מהדין אפילו כחוט השערה ואפילו במקרים שיכלו להינזק עד כדי נטילת נפשם... ובעניין הזה יש סיפור מפעים שמראה את העמידה האיתנה - לא להטות את הדין. וכמובא במופת לשבת: מעשה בשני יהודים שהופיעו בבית דינו של מרן ה"אביר יעקב", רבי יעקב אביחצירא זצוק"ל, להתדיין בדין ודברים שהיה ביניהם. רבי יעקב, ביושבו כאב בית הדין, עיין היטב בדינם ופסק כפי שהעלה בחקר עיונו, לחייב את החייב ולזכות את הזכאי. התנא רבי יהודה בן טבאי, שהורה ליושבי על מדין "וכשנפסקים מלפניך יהיו בעיניך כזכאין". סיג את דבריו בתנאי "כשקבלו עליהם את הדין" (אבות א', ח'), לא כן מי שהפך את אותו תנאי. במעשה שלפנינו דבק החייב ברשותו. הוא פנה למושל מחוז תאפילאלת וסח לפניו את פסק דינו של רבנו, כשהוא מסכם באזניו את המסקנה הנחרצת, כי היתה כאן הסתת דין ואין זאת אלא שרב העיר הלך שבי אחר שקולים צדדיים, שמקומם לא יכירם בפסקי דין מתוקנים. בהברות להג ובטוותו קורי רמיה, הצליח בסופו של דבר לשכנע את המושל - במתת יד ובמלל של חנופה מתרפסת שיעפיל את מלא כובד שהשפעתו לבטל את גזר הדין. מושל העיר באותם ימים בשיא תפארת הנהגתו. הוא העביר את ימיו האחרונים בהנהגת העיר, כשהוא מתעתד להתמנות בימים הקרובים למלך מרוקו, בהיותו נמנה על משפחת המלוכה. כתב המינוי העתידי כבר היה מונח בכיסו, והידיעות על אודות ההתדרדרות החמורה במצב בריאותו של המלך הנוכחי הבטיחו, כי קרב והולך היום שבו יפסע על השטיח האדום שיפרסו לרגליו עד כס המלכות. וכך, צעד מעדנות המלך העתידי לבקר את רבינו, רבם של יהודי תאפילאלת. מיד בהכנסו לחדרו של הצדיק ולאחר שדרשו זה בשלמו של זה, פנה המושל ושאל את רבנו, האם נכון הדבר שפסק כך וכך בדינו של פלוני, כשהוא מוסיף ומרמז שהוא, מושל העיר, היה רוצה לראות בשינוי הפסק והפיכתו על פניו. רבנו, שאמנות הפסק היתה ברורה לו כשמש בצרהיים, מיהר להבהיר למושל הנכבד, כי לא ייתכן כל שינוי בפסק דין שנקבע על פי חוקי תורתנו הקדושה. בניגוד לפסיקות אחרות - דיני התורה אינם מותירים כל מקום לכפוף או לעוות האמת. האמת של תורתנו הקדושה היא נעדרת גמישות, ויסודותיה מוצקים ומעוגנים בקביעה הלכתית חד משמעית. עד שאין כל מקום להתערב ולשנותם לאחר זמן, גם לא לנוכח לחצו של מושל העיר. החל המושל לפעור את פיו, מרים את קולו על רבנו וממטיר עליו ביטויים קשים ומעליבים. בתחילת ההתפרצות, עוד התעלם רבנו ולא הגיב מאומה. אולם ככל שגברו והלכו דבריו הבז והשטנה שרשפו מפיו של המושל הזועם, הרצין רבנו, עד שפנה אליו ואמר לו כדברים הללו: "כיון שהנך מכניס עצמך בחוצפה ובעזות מצח לעסוק בענייני דין תורתנו הקדושה, ברצון שאעוות בדין ואחייב את הזכאי ואזכאי את החייב - דבר שלא יקום ולא יהיה - לכן אני גוזר בשם תורתנו הקדושה, שאתה לא תמלוך על מרוקו, ואת מלכותך ייתן הבורא יתברך לרעך הטוב ממך!" לשמע הדברים, התחלף כעסו של המושל בצחוק מתגלגל, וכשהוא מתקשה לסיים משפט שלם הודיע לרבנו, כי אם נתתן המלכות בידו - יהיה הרב הרוג המלכות הראשון, כדין מורד במלכות. ואם כדבריו יא, שתשלל ממנו המלכות - אזי ידע כי איש אלוקים קדוש הוא. ככלותו לסכם את הדברים, קם המושל ועזב את הבית בחרי אף, מבלי להיפרד בברכת השלום המקובלת, ורבנו שב לתלמודו כאילו לא ארע דבר. אך הגיע המושל לביתו, ובפתח הטרקלין ממתינה לו משלחת כבודה של אנשי בית המלוכה, עליה נמנים שרים וצירי ממשלה, שבאו ליטול אותו עימם לרבאט הבירה - שם יעלה עוד היום על כסאו של מלך מרוקו ששבק חיים לכל חי. שמחה גדולה הציפה את המושל על התמנותו למשרה הרמה ביותר בכל המדינה, ובשמחה השתתף גם אותו יהודי שהתחייב בדינו של רבנו, הוא אף מיהר לקרוא אחדים מידידיו לסעודת מרעים. במשגות התלטה היהודי ושכח כי סעודתו אינה נחוגה רק בעבור זכיתו העתידית בדין, אלא שכרוכה היא גם בהחלטת המלך המיועד ליטול את ראשו של הצדיק. בעוד הוא מתהלל, נכנסו לחדרו של רבנו אחדים מתלמידיו ועדכנו אותו על אודות ההתפתחויות האחרונות. הם הביעו את דאגתם וסברתם, כי היה מן הראוי שישנה הרב את מקום מגוריו ויעקור למקום מבטחים, עד יעבור זעם, אך רבנו הרגיעם בנועם שפתי: "אל לכם לדאוג כלל וכלל, כי כבר גזרתי עליו שלא ימלוך והורדתי את גדולתו בשמים". באותה שעה עשתה כרכרה המלוכה את דרכה מתאפילאלת לרבאט הבירה, כשהמונים ממתינים ברחבת הארמון המלכותי לבואו של המלך החדש לטקס ההכתרה. מיד עם כניסתו, הועלה המלך המיועד לבימה המרכזית, לקול תשואות המהומים, שהרעו ממושכות למלכם החדש. אולם עד מהרה השתנתה האווירה, כשקומץ מורדים, שהונוגה על ידי מספר אישים בכירים מבית המלוכה שטענו לכתר ההנהגה,

המשך בעמ' האחרון

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyion.org או הכנסו ל - www.hasdeyion.org או בואצפ: 050-9580500

מעשה בבן מלך

בכל הכח ויפילו ארצה. נפילה עזה שכזו עלולה לשבור את עצמותיו של הרוכב ולהמיתו". אנשי הארמון החליטו לבדוק היאמנו דבריו של היועץ. מה עשו? שלחו משלחת לעקוב אחרי הסוס האציל. התברר להם שבעל הסוס מכר את סוסו לאחד הנסיכים, הנסיך רכב על הסוס להנאתו, ובעיצומה של הדהרה הפיל הסוס את רוכבו מעליו. הנסיך נפל ארצה ונחבל בראשו, אבד את הכרתו ומת. קורא בן המלך ליועץ החכם, חבקו ונשקו ואמר לו: "תודה רבה לך על עצתך החכמה! הצלת את חייו!" צווה בן המלך ממשרתו להביא לפניו ארנק מלא שטרות כסף, הוציא בן המלך מתוכו שטר אחד ומסרו ליועץ תמורת עצתו החכמה. תמה היועץ בליבו: הרי יעצתי לו עצה חכמה שהצילה אותו ממיתה, ומה הוא נותן לי בתמורה? שטר אחד עלוב... אילו היה מצבו הכלכלי דחוק - הייתי מוותר לו על התשלום, העיקר שזכיתי להצילו, אבל אוצרות המלך רבים הם והארנק תפוח מרוב שטרות, ומדוע הוא קמץ ונתן לי שטר אחד עלוב?... אך הוא נצר את מחשבותיו בליבו ולא אמר דבר. אמר בן המלך: "לרגל תפקידי ורכשתי לי כתר חדש, משובץ יהלומים, ובראשם יהלום גדול ונדיר. סוחר יהלומים גדול מכר לי את היהלום תמורת סכום עצום. אבקש את חוות דעתך לגביו". שלף בן המלך את היהלום. היה זה יהלום ענק, מרהיב ביופיו. נטלו היועץ בידו, בחנו מכל צדדיו ואמר: "אני מצטער לומר לך: רימו אותך, אדוני הנסיך! היהלום מזויף!" הביא בן המלך את גדולי המומחים לאבני חן וכולם אישרו את חוות דעתו של היועץ. שוטרי הממלכה עצרו את מוכר היהלום והביאוהו לפני בן המלך. נפל המוכר לרגלי בן המלך והודה בפניו כי היהלום שמכר לו היה מזויף. כעת הוא מוכן להחזיר לבן המלך סכום כפול מן הסכום שקבל ממנו תמורת היהלום המזויף, ובלבד שבן המלך ינהג בו לפנים משורת הדין ויימחל לו על עונו. שוב קרא בן המלך ליועץ החכם, חבקו ונשקו ואמר לו: "תודה רבה לך על עצתך החכמה! הצלת את כספי! בזכותך" השיב לי הסוחר הרמאי סכום כפול מכפי ששילמתי לו עבור היהלום המזויף!" נטל בן המלך שטר נוסף מתוך הארנק התפוח ומסרו ליועץ תמורת עצתו החכמה. תמיהתו של היועץ גברה: הרי יעצתי לבן המלך עצה חכמה והצלתי את ממנו, וכיצד הוא מעז לשלם לי כגמולי בשטר אחד עלוב?... אך הוא המשיך לנצור את מחשבותיו בליבו ולא אמר דבר. ואז פנה בן המלך בשלישית אל היועץ ואמר לו: "אחרי שהוכחת לי את חכמתך בסוסים ובאבני חן, עתה רוצה אני להתוודע לחכמתך בבני אדם. נא אמור לי, כיצד אתה מתרשם ממני?... הביט בו היועץ במבוכה ואמר: "משום כבוד המלכות, מנוע אני מלהביע בגלוי את התרשמותי ממך"... אמר לו בן המלך: "גוזרני עליך במצות המלך לומר את אשר עם לבך!" אומר היועץ: "מצטער אני להודיעך, אבל לפי התרשמותי, אינך בנו של המלך! למיטב הבנתי, מוצאך האמתי הוא מפשרי העם והמלך אימץ אותך לבן. בן המלך היה בהלם מוחלט, הוא לא ידע כיצד להתמודד עם הפצצה שהטיל היועץ. הוא בא אל המלך וסיפר לו את דברי היועץ. פני המלך האדימו והחווירו. בתחילה הוא ניסה לדחות את דברי היועץ, אך מתגובתו של המלך הבין בן המלך שיש דברים בגו...

המשך בשבוע הבא אי"ה

באחד מימי חודש אלול נסעתי במונית להרצאה. ישבתי ליד הנהג, וברקע נשמעו שירים מהרדיו. אמרתי לנהג: "אני רוצה לספר לך סיפור". הוא אמר: "בשמחה", ומיד סגר את מכשיר הרדיו כדי שלא יפריע לו לשמוע את הסיפור הגיע רווח ראשון - רדיו סגור... לאחר שסימתי את הסיפור הגיע רווח נוסף: הנהג קיבל על עצמו קבלה רוחנית אחת, שחוללה בו פלאים. זה היה סיפור המעשה: היה מלך גדול שמלך בגאון על ממלכתו במשך עשרות שנים, כשהזקין קרא לבנו הנסיך ואמר לו: "לא ירחק היום שיהיה עלי להוריש לך את כסאי, אולם אינני יודע כיצד תנהיג את הממלכה אחרי לכת. זהו אתגר קשה הדורש חכמה ותבונה רבה. אתה חסר ניסיון, ומנין אדע אם תדע להנהיג את הממלכה בשום שכל ובתבונה? על כן החלטתי להושיבך על כיסא המלכות למשך חודש ימים, ובתקופה זו אבחן את מעשיך". מרגע שבן המלך התיישב על כס המלך הוא החל לחוש את כובד המשא שהוטל על כתפו. בכל יום צצו בעיות קשות בממלכה והוא לא ידע כיצד להתמודד איתן. ואז נזכר שלאביו היה יועץ מיוחד, וכל אימת שצצה בעיה קשה, היה המלך נועץ בו ופועל על פי עצתו. אמר בן המלך: "כשם שעשה אבי - אעשה גם אני". עד מהרה יצא קול בכל רחבי הממלכה מטעם בית המלוכה, כי דרוש יועץ לבן המלך. מי שימצא מתאים לתפקיד יזכה לכבוד מלכים ויתוגמל בסכומי עתק מאוצר המלך. מאות ואלפי אנשים נרשמו כמועמדים לתפקיד הנחשק. ועדת אתור מיחדת מטעם בית המלוכה בחנה את המועמדים בזה אחר זה. המועמדים היו בגילאים שונים, ממקומות שונים ברחבי הממלכה, בעלי תכונות שונות, אך תכונה אחת היתה משותפת לכל המועמדים: כולם התאמצו להציג את עצמם כשלמי החכמה ויודעי כל. בזה אחר זה פסלה ועדת האיתור את כל המועמדים. כשניסה המועמד להציג את עצמו כחכם הרזים אשר שום דבר לא נעלם ממנו, הם הוכיחו לו בקלות רבה שיותר משהוא יודע - הוא אינו יודע... עד שהגיע מועמד שהיה שונה מכל שאר המועמדים בעוד הם התהלכו זקופי גו ודברו בגבהות הלב, האדם הזה דבר בענות חן ואמר: "אני מכיר את מקומי ואינני מתיימר לומר שאני חכם מכל אדם. ידיעותי וחכמתי צנועות ומוגבלות. רק זאת יכול אני להעיד על עצמי: יש לי הבנה מקיפה בשלושה נושאים - בסוסים, ביהלומים ובבני אדם..." אמר בן המלך: "אדם כזה, המכיר את מקומו ומודע למגבלות חכמתו הוא החכם האמיתי וראוי לשמש לי כיועץ. כדי לבדוק את התאמתו לתפקיד, אבחן אותו בשלושת הנושאים שעל פי עדותו הוא בקי בהם היטב". קורא לו בן המלך ואמר: "דרך בני מלכים לרכב על סוסים. רוצה אני לרכוש סוס אציל, שישירת אותי בנאמנות. עוד מעט יבוא סייס המלך ויציע לך סוסים שונים, ואבקש את יעוצך וחוות דעתך לגביהם". נכנס סייס המלך כשהוא מושך אחריו סוס לבן אציל ומרשים, ראשו זקוף וצעדיו אבירים. הביט היועץ בסוס ועקב אחריו למשך זמן קצר, ואז קבע בנחרצות: "אל תעזו לרכוש את הסוס הזה!" "מדוע?" תמה בן המלך והיועץ החכם הסביר: "הסוס הזה מודע לאצילותו ולאבירותו והוא נפוח מגאווה. הוא לא יתן לרוכב לרכב עליו ולשלוט בו לאורך זמן, ובעודו דוהר במהירות יעיף את הרוכב מעליו

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

הייתי במקום עבודה שממש לא התחברתי אליו ולצוות. ולא יכולתי לסבול יותר, ולקחתי סיכון והתפטרתי כשאין אני יודעת מה צופן לי המחר. הייתי מובטלת במשך תקופה, והייתי אמורה לקבל סכום כסף שחיכיתי לו במשך תקופה ארוכה ולכן הייתי טרודה יותר בנושא הכסף מאשר למצוא עבודה, לאחר זמן אמרתי לעצמי הרי אני מכירה היטב את הפדיונות ב"חסדי ינון" למה אני לא מתקשרת להזמין לעצמי "פדיון נפש". התקשרתי להזמין, וישתבח הבורא שתי הבעיות נפטרו כהרף עין גם קיבלתי הצעת עבודה במקום שאני מאושרת לעבוד בו, וגם הכסף שחיכיתי והוטרדתי בגללו הגיע אלי בשלמות מעבר לכל הצפיות שלי. תודה לשם יתברך על חסדיו המרובים...

ד.י. מהצפון

אמי חלתה בדלקת ריאות קשה, ומצבה היה מדאיג מאוד. הרופאים המליצו לאשפז אותה בשל חומרת מצבה. ערכנו עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וביקשנו רחמי שמים. בחסדי ה', כבר למחרת ניכר שינוי משמעותי במצבה. מיום ליום היא הלכה והתחזקה, ולאחר כשבוע חזרה לעצמה. זכינו לראות בחוש סייעתא דשמיא מופלאה, ועל כך אנו מודים לשם יתברך מכל הלב. יהי רצון שזכות זיכוי הרבים תעמוד לזכותה.

ע.י. ירושלים

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו (פסדיו, בראי ביט)

חטאת הלשון מרי אש היא עד אבדון תאכל, רבים חללי לשון מחללי חרב

הנה זה לי כעשרים ושלוש שנים אשר על המצפה אנכי עומד פה עמכם, כי נתנני ה' כצופה לבית ישראל עם ה' אלה פה וכל ימי שבתי פה הרביתי עליכם דברי תוכחות ומוסר השכם והוכח. תוכחתי הלא היתה על העוון המר והנמחר הזה על עוון לשון הרע, בהגיגי בערה אש על עוון המר הזה. כי חטאת הלשון מרי אש היא עד אבדון תאכל. רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה. רבים חללי לשון מחללי חרב שהיא ממיתה שלשה כצדיק כרשע ואינה מבחנת בין טוב לרע. הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע וכבר אמרו ז"ל כל המספר לשון הרע מגדיל עוונות כנגד שלוש עברות, עבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים.

אמרת הצדיק

יותר ממה שצריכים לחפש את האמת, יש לחפש את האיש החי רק על האמת.

ר' שמואל ווינטרויב

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

נאלצתי לעבור בדיקת חלבון עוברי, ובתחילה התוצאות לא היו תקינות. בעקבות זאת ביקשו שאבצע בדיקות נוספות, והדבר גרם לנו לחששות ולמתח רב. הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובחסדי השם, לאחר הפדיון, כל הבדיקות יצאו תקינות. יהי רצון שזכות זכוי הרבים יעמוד לי לזכות...

ר.ע. מהמרכז

לצערי הרב היה לי הכרות עם הלמד הרבה זמן ולא הצלחתי לעבור את הטסט. בטסט מספר שמונה אחותי אמרה לי - למה את לא עושה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון"? שהיא שמעה על הרבה אנשים שהיה להם סיעתא דשמיא ולמרות שנכשלו הרבה טסטים לאחר הפדיון ב"חסדי ינון" הצליחו לעבור. אמרתי לעצמי מה יש לי להפסיד כבר, הפסדתי אלפי שקלים לריק, מה תחסיר ממני התרומה הקטנה הזאת ומקסימום לא עברתי אז הכסף הלך לצדקה. אבל... ברוך השם זכיתי שגם הכסף הלך לצדקה וגם עברתי את הטסט ואני מתקשרת לזכות את הרבים ולהודות... תודה אבא!!

א.מ. מהמרכז

"האדם מחזר אחר אבדתו" - הבן שלי חיפש את זוונו במשך כמה שנים טובות, ערכנו עבורו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ולאחר הפדיון מצא את אבדתו ועוד מעט החתונה, חסדי השם ממש... ישתבח שמו! שיהיה להם בנין עד עד.

ע.א.

בס"ד

מטבע הישועות
שר - הצדיק

לפרטים בקו הישועות 1700-720-500

חסדי ינון
תיוקון הנפטרים

ע"פ המקובל
ר' יהודה פתיה זי"ע"א
המסוגל לעילוי ותיוקון נשמות יקירכם

למסירת שמות בקו הישועות:
1700-720-500 או 050-9580500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיוקון פדיון נפש

תיוקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

החיזוק השבועי

כיצד נוכל להפוך את העבודה הגשמית שלנו לחסדים

הרב אליהו לופיאן זע"א היה מנהלה הרוחני של ישיבת "כפר חסידים". באחד הימים בדרכו לישיבה, נתקל רבי אליהו בשני אנשים הנושאים חביות זפת גדולות. לצידם בערה מדורה קטנה, השניים עסקו בזיפות הכביש. עמד רבי אליהו והתבונן במעשיהם. אחד מהם, יהודי תימני עם הפאות המסורתיות והשני יהודי הנראה מעט מרוחק מתורה ומצוות. ניגש רבי אליהו אל היהודי השני וביקש ממנו שייספר לו במה הוא עוסק. "וכי אינך יודע מה אני עושה? אני עושה כסף! אני עובד מטעם וועד הכפר בזיפות הכבישים". המשיך רבי אליהו אל היהודי התימני וביקש שייספר לו על עיסוקו בכביש. השיבו התימני: "אני עושה חסד". "אולי תואיל להסביר לי את כוונתך" ביקש רבי אליהו. "זה השיבו: 'ראה כבוד הרב, כביש זה משמש כמעבר לאנשים רבים העוברים כאן במשך כל שעות היום, בהם זקנים, אמהות הנושאות את עגלות ילדיהן, קשה לאדם מבוגר ללכת בחול, וכל שכן לגרור את העגלה על שביל חול. מהשמים זיכו אותי שוועד הכפר בחר בי כדי שאסלול להם את הכביש בזפת, כדי שההליכה תעשה קלה ונוחה יותר. יאמר לי כבוד הרב, האם אין בכך חסד? ברוך ה' שאני זוכה לעשות חסד כל היום!' התרגש רבי אליהו למשמע הדברים, נכנס להיכל בית המדרש בישיבה פנה אל הבחורים ואמר: 'אחוזת לכם חידה - כיצד יתכן הדבר ששני אנשים יעשו מעשה זהה, ובכל זאת האחד עוסק בחיי עולם והשני בחיי שעה?' תיאר רבי אליהו בפני הבחורים את המעשה במשעולי הכפר... האחד עוסק כל הזמן בחיי עולם, ומכוון לקיים בכך מצווה גדולה. והשני, עושה בדיוק את אותו מעשה - מזפת את הכבישים, אך עוסק בחיי שעה... ('ברכי נפשי') בכל יום עושים את פעולות רבות, ביניהן מנסים את הצבור עוד מעשים טובים, חסדים ומצוות, מנסים לשלב בחיינו את קיום העולם הזה ואת מצוות הבורא. לא תמיד מצליחים את השלב בין השניים, הימים עמוסים, הזמן עובר, ויש פעמים בהן ימים שלמים אנו נשארים 'ערומים' ממצווה וחסד. אך ביכולתנו להפוך את העבודה הגשמית שלנו לחסד, את תשלומי המיסים לצדקה, כל זאת באמצעות כוונת הלב... בכל יום יכולים אנו לצבור זכויות רבות רק באמצעות כוונת הלב, כל פעולה יכולה להפוך מחיי שעה לחיי עולם! אדם משלם ארנונה, מס הכנסה, יכוון שהכסף ילך לצרכי ציבור, לתאורה רחוב, לדברים העושים חסד עם האחר, אדם העובד בעבודה מסוימת, יכוון במעשיו לעשיית חסד. כך, בכל פעולה שגם כך אנו עושים, יכולים אנו לכוון לחסד ולא לנגיעה אישית. על כך אמר שלמה המלך: 'בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעוּהוּ וְיִשֶּׁר אֲרָחֶיךָ' (משלי ג', ו') בכל דרך בה אתה הולך, תכוון לטובת האחר, כך, בלי טירחה יתרה תוכל בנקל לצבור זכויות רבות אשר ילכו איתך בכל רגע...

רון קרוא

שו"ת הלכתי מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם מותר לחשב חשבונות בבית כנסת ולכתוב פתקאות וכדומה?
תשובה: חשבונות של מצוה מותר, של שאר דברים - אסור. מקור: שו"ע סימן קנא. שאלה: האם רשאי לישון בצהריים בבית המדרש?
תשובה: אם עוזר לו ללימוד, יכול לישון אפילו שינת קבע. מקור: שו"ע סימן קנא. אזמרה לשמן 166.
שאלה: האם מותר לפתוח בית כנסת מתחת לדירת מגורים?
תשובה: אם בעל הדירה מתנגד אסור. אך אם אינו מתנגד מותר, ואין צריך לחוש שמכשיל אותו לפי השיטות האוסרות לגור מעל ביהכ"נ. מקור: שו"ע סימן קנא סעיף יב.
שאלה: האם מותר להדליק סיגריה מנר שהודלק ליארצייט?
תשובה: מותר, ואם נר זה הודלק בבית הכנסת יש מחמירים שלא להשתמש בו. מקור: משנ"ב סימן קנד ס"ק נו. כך החיים שם ס"ק צו.
הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

חסדי ינון

"בשעה טובה ומוצלחת, ב'חסדי ינון' נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! לחיות שותפים בדאקמה -

ינון להקדש ולהנצח: לניחיל נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארץ ישראל | ספסלים | סטנדרים | ספרי קדש | שולחנות כל תרומה נדבך נוסף בבנין מקדש קטן, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

1700-720-500 ☎ 050-9580500

או חשב' 3640582-בנק הדואר 09-סניף 01 (נא לציין עבור מה)

המשך מטעמים לשולחן: התפרצו לרחבת ההכתרה ותפסו את השלטון במהלך מהיר שכלל העברת כל מרכזי השליטה לידיהם. לא חלפה שעה ארוכה, עד שנאזקו ידיו של ה"מלך החדש", מושל תאפילאלת, והוא הושם אחר כבוד בבית הסוהר. את מרוקו הנהיג בשנים הבאות אדם אחר מבני משפחת המלוכה. מושלה של תאפילאלת לא הגיע למלכות. גם להנהגת מחוז תאפילאלת הוא לא זכה לשוב עוד.

ח.מ.

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של רבנו בחיי זיע"א להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

או באתר:

www.hasdeyinyon.org

לרכישה ב"חסדי ינון":

1700-720-500

הפרשה המצוירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

